

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/97/2021
Identifikačné číslo spisu:	1401898894
Dátum vydania rozhodnutia:	02.05.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:1401898894.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne G.. R. I., bývajúcej v R., Č.. F. XXXX/XXX, zastúpenej JUDr. Ľubomírom Hlbočanom, advokátom v Bratislave, Vajnorská 20, proti žalovaným 1/ B. G. T., bývajúcemu v R., U. T. X/B, 2/ B. E. T., bývajúcemu v R., Č.. F. XXX, zastúpenému JUDr. Gabrielou Zelemovou, advokátkou v Bratislave, Heydukova 16, IV. poschodie, vykonávajúcej advokáciu v združení ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ZELEMOVÁ & STANKOVIANSKA, 3/ B. E. U., bývajúcej v R., W. L. X, 4/ B. G. T., bývajúcemu v R., B. R. XX, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 19C/79/2001, o dovolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 15. októbra 2020 sp. zn. 9Co/208/2018, o návrhu žalovaného 2/ na odklad právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia, takto

rozhodol:

Návrhu na odklad právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 15. októbra 2020 sp. zn. 9Co/208/2018 n e v y h o v u j e.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom (v poradí druhým) zo 16. mája 2018 č. k. 19C/79/2001-677 zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného 2/ k špecifikovaným nehnuteľnostiam (výrok I.) a vyporiadal ho spôsobom uvedeným vo výrokoch II. až IV. rozsudku, rozhodol, že Geometrický plán č. 19C79/01/01 z 10. júla 2008 overený Správou katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu pod č. 2145/08 z 22. augusta 2008, vypracovaný B. Š. Š., tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku (výrok V.), návrh žalovaných 1/, 2/, 3/, 4/ na prerušenie konania doručený súdu 27. októbra 2017 zamietol (výrok VI.), konanie voči žalovaným 1/, 3/, 4/ zastavil (výrok VII.), priznal žalobkyni voči žalovaným 1/, 2/, 3/, 4/ nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 100 %, ktoré sú povinní uhradiť spoločne a nerozdielne. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok VIII.), priznal žalobkyni voči žalovaným 1/, 2/, 3/, 4/ nárok na náhradu trov odvolacích konaní v zmysle rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Co/354/2009-337 z 30. novembra 2010 a rozhodnutím č. k. 9Co/318/2015-508 z 27. apríla 2016 v rozsahu 100 %, ktoré sú povinní uhradiť spoločne a nerozdielne. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným

uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok IX.), priznal žalovaným 1/, 2/, 3/, 4/ spoločne a nerozdielne voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacích konaní v zmysle rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/148/2013 z 25. februára 2014 a sp. zn. 4Cdo/203/2014 z 24. júna 2015 v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok X.) a žalovaným 1/, 2/, 3/, 4/ uložil povinnosť nahradiť Slovenskej republike na účet súdu prvej inštancie trovy štátu v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok XI.).

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaných 1/ až 4/ rozsudkom z 15. októbra 2020 sp. zn. 9Co/208/2018 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach potvrdil a rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovaným 1/ až 4/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný 2/ dovolanie. Následne podaním zo 17. januára 2022 navrhol, aby dovolací súd odložil jeho právoplatnosť. Tento návrh odôvodnil tým, že žalobkyňa dala zamerať geodetom pozemky a ďalej mu nedovolila prechádzať po spoločnom dvore a znemožnila mu vstup do záhrady k zasadeným plodínám, ovocným stromom a do stodoly nachádzajúcej sa na konci záhrady, ktorú užívajú rozdelenú podľa dohody ich predkov uzavretej v roku 1923. Postoj žalobkyne znemožňuje žalovanému 2/ starať sa o záhradu a porasty, pričom hrozí, že dôjde a už dochádza k nezvratným škodám. Dodal, že spory o jeho prístup do záhrady a stodoly medzi stranami nikdy neboli a vznikli až po rozhodnutí súdu, ktorým došlo k zrušeniu spoločného dvora.

4. Podľa § 444 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) ak nejde o rozhodnutie, ktoré ukladá povinnosť plniť, dovolací súd môže na návrh odložiť jeho právoplatnosť, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa; ustanovenie § 230 tým nie je dotknuté.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) dospel k záveru, že návrh žalovaného 2/ na odklad právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia nie je dôvodný, pretože v prejednávanej spore nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa tak, ako to predpokladá citované ustanovenie CSP. Účelom inštitútu odkladu právoplatnosti rozhodnutia je ochrana dovolateľa pred nepriaznivými účinkami dovolaním napadnutého rozhodnutia, avšak v súdnej veci zo skutočností uvádzaných žalovaným 2/ v návrhu na odklad právoplatnosti rozhodnutia nevyplýva, že predpoklady na vydanie takéhoto rozhodnutia sú dané.

6. Najvyšší súd so zreteľom na uvedené návrhu žalovaného 2/ na odklad právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia nevyhovel.

7. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.